

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112204742
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112204742.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom AK Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi Z. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. T. XX, XXX XX U. O., štátny občan SR, toho času bytom XXX XX P. XX, K. G., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov č.163/66, 089 01 Svidník, 2/ Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom, IČO:42247268, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštova 2, 040 01 Košice, adresa pre doručovanie Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 715,89 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27. 08. 2012, č. k. 13Ro/52/2012-50, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy prvostupňového konania vo výške 141,79 eur p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eur a zaplatiť ich do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku, Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zrušil platobný rozkaz vydaný pod č. k. 13Ro/52/2012 - 20 zo dňa 02.03.2012, konanie vo veci zastavil. Zároveň upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 35,87 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur na číslo účtu 42949-572/0200, VS 2612134, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia 715,89 eur s príslušenstvom. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 13Ro/52/2012 - 20 zo dňa 02.03.2012, ktorý nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Podaním doručeným súdu dňa 20.04.2012 do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktorý dňa 20. 07. 2012 podal odpor proti platobného rozkazu, vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia.

Podaním doručeným súdu dňa 07.05.2012 do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 23.07.2012 zobral návrh na začatie konania späť a žiadal, aby súd konanie vo veci zastavil.

Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., keď dospel k záveru, že vedľajší účastník 1/ zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom má nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní vzniesol námietku premlčania, v podaní išlo o konkrétnu námietku, zo strany vedľajšieho účastníka išlo o účelné bránenie práva.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ proti výroku o trovách konania. Uznesenie v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur.

Namietal, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v radoch členov, ktorý evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva.

Poukázal na dôvodovú správu k zákonu číslo 384/2008 Z. z., z ktorej vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p.. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, oznámením o vstupe združenia do konania, toto obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností týkajúcich sa predmetu sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod navodzujúcej dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Preto navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Združenie nevystupuje v konaní ako splnomocnený zástupca odporcov, títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemajú žiadnu vedomosť.

Navrhovateľ má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O. s. p. a na ustanovenia Charty základných práv Európskej únie, ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Združenie odporcu v konaní nezastupuje, preto nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník 1/. Uznesenie v napadnutej časti navrhlo potvrdiť a uplatniť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 eur.

Uviedol, že nie je pravdou, že vedľajší účastník má medzi svojimi členmi osoby s právnickým vzdelaním. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, ak by spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a pomáhať mu k uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť, ak na druhej strane je skúsený dodávateľ, ktorý sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou.

Je v záujme na zvýšenej ochrane spotrebiteľa, aby nedôvodné žaloby boli proti spotrebiteľom čo najskôr vzaté späť a tento cieľ sa dosahuje vďaka ich právnomu zastúpeniu a hrozbe týchto trov konania. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, ak by proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval navrhovateľ, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta.

Tvrdenie navrhovateľa, že cieľom vedľajšieho účastníka nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, je v rozpore s faktom, že vedľajší účastník podáva vyjadrenia aj vo veci, kde sa nedal úspech čakať, v snahe očistiť zmluvy od neprijateľných zmluvných podmienok, respektíve dávajú námietku premlčania aj po späťvzatí návrhu na začatie konania, pretože sú toho názoru, že vznesená námietka premlčania do jeho právoplatného skončenia znamená, že súd nebude môcť navrhovateľovi z tých istých skutkových dôvodov v budúcnosti žalované plnenie proti spotrebiteľovi priznať.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na veľký počet ich vstupov do konania, príčinou veľkého počtu ich vstupov nie je samoučelnosť, ale nevyhnutnosť reagovať na rovnaký počet žalôb, v ktorých sú porušované spotrebiteľské práva.

To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými a vymáhačskými spoločnosťami porušujúcimi spotrebiteľské právo. Svojou činnosťou združenie napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice a rozsudky súdneho dvora EÚ).

K účelnosti trov konania uviedol, že pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Nie je možné ignorovať fakt, že vyjadrenie vo veci, pričom ku každému sporu sa vyjadrovali nie hromadne, ale priebežne jednotlivito až po doručení žalobného návrhu, teda po riadnom oboznámení sa s vecou, aj preto sú ich vyjadrenia vždy konkrétne, nie je iba administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu vo veci samej aj pri vznesenej námietke premlčania nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúce individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Z ničoho nevyplýva to, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá

zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby.

Odporca zostal nečinný.

Rozhodnutie vo veci bolo vydané vyšším súdnym úradníkom okresného súdu. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu podľa ustanovenia § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. V ostatnej časti uznesenie nie je dotknuté.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Na doplnenie správnosti prvostupňového rozhodnutia dodáva (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O. s. p.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplyva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Pre takýto záver nie je žiaden rozumný dôvod, keď tento názor je v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami. Z argumentácie navrhovateľa možno nadobudnúť dojem, že navrhovateľ chce pre seba získať

výhodnejšie postavenie v konaní, keď je zastúpený advokátom, pričom argumentuje tým, že vedľajší účastník je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľov a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danom prípade treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom, ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Zároveň treba poukázať aj na novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p., keď O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie, a to rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09, ktoré cituje vedľajší účastník vo svojom vyjadrení, pričom odvolací súd z daného rozhodnutia vychádza a akceptuje ho. Aj napriek danému rozhodnutiu odvolací súd však zdôrazňuje, že vnútroštátne predpisy dostatočne upravujú právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť, prečo by takéto právo vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má rovnaké postavenie ako iní účastníci konania, nemalo byť priznané. Z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že takéto právo vedľajšieho účastníka by bolo vylúčené.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p., odvolací súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

V zmysle § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Citované ustanovenie upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Súd výnimočne nemusí priznať náhradu trov konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Už z citovaného ustanovenia je zrejmé, že musí ísť o výnimočný prípad, ktorý vyplýva z konkrétnych okolností prejednávanej veci, kedy súd musí prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, nielen toho účastníka, ktorého by zaťažovala povinnosť nahraďiť trovy konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá. Povinnosťou súdu je všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

Pokiaľ ide o majetkové, sociálne a iné pomery účastníkov, je nepochybné, že u navrhovateľa ide o subjekt podnikajúci v sfére vymáhania záväzkov, ktorý má k tomu rozsiahly aparát. Je súčasťou nadnárodnej spoločnosti, pričom jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok.

Navrhovateľ v odvolaní nekonkretizoval, podľa ktorého odseku citovaného ustanovenia § 150 O. s. p. žiada nepriznať náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Podľa odseku 1 odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemohol trovy konania priznať. Pokiaľ ide o ods. 2, uplatnené trovy konania neboli neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke.

Niet žiaden dôvod preto, aby v danom prípade neúspech navrhovateľa v konaní, ktorého si musel byť navrhovateľ vopred vedomý, znášal spotrebiteľ ako úspešná strana.

Taktiež odvolací súd zdôrazňuje, že je potrebné všimnúť si aj okolnosti, za ktorých došlo k uplatneniu nároku, resp. nárokov v podobe niekoľko tisíc žalôb na súdoch SR, a to aj napriek tomu, že si musí byť vedomý skutočnosti, že niektoré nároky sú premlčané. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa naplňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa. Zároveň odvolací súd poukazuje na platnú judikatúru v danej oblasti, a to Z IV., strana 64, v zmysle ktorého jednoducho zistenie,

že účastník mal úspech v konaní v dôsledku uplatnenia námietky premlčania, nie je dôvodom, aby súd bez ďalšieho nepriznal účastníkovi náhradu trov konania.

Na okraj odvolací súd poznamenáva, že na ochranu spotrebiteľa úplne postačuje, aby v konaní jeho záujmy hájil len jeden vedľajší účastník, aj keď z ustanovenia § 93 O. s. p. nevyplýva, že by na strane niektorého účastníka nemohlo vystupovať viac vedľajších účastníkov, vzhľadom na konkrétne okolnosti rozhodovaných sporov je zrejmé, že vstup ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa javí byť neúčelným a zbytočným, ktorý už neslúži na ochranu práv spotrebiteľa.

Prvostupňový súd použil správne ustanovenie o trovách konania, vo veci aplikoval § 146 ods. 2, prvá veta O. s. p. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, pretože navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník 1/, preto mu priznal súd právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré spočívajú z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania nebola suma o zaplatenie 715,89 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a za základ pre výpočet trov považoval spornú výšku priznaných trov 141,79 eur. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 141,79 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 patrí i režijný paušál vo výške 7,81 eur, spolu trovy 24,41 eur čo je daňový základ pre výpočet dane z pridanej hodnoty (v sadzbe 20 % t.j. 4,88 eur), ktorá v tomto prípade advokátovi taktiež patrí, pretože preukázal, že je platiteľom tejto dane. Trovy odvolacieho konania vrátane DPH sú 29,29 eur.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.